

Anonimizuota versija

Vertimas

C-428/19-1

Byla C-428/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. birželio 4 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. gegužės 20 d.

Ieškovai:

OL

PM

RO

Atsakovė:

Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

<...>

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Diulos administracinis ir darbo teismas, Vengrija) byloje, kurioje pirmasis ieškovas OL <...>, antrasis ieškovas PM <...> ir trečiasis ieškovas RO <...> atsakovei *Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt* <...> pareiškė ieškinį dėl jiems priklausančių darbo užmokesčių, priėmė šią

N u t a r t ĩ

Šis teismas sustabdo bylos nagrinėjimą ir pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį teikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnio 1 dalies nuostatas, atsižvelgiant į šios direktyvos 3 ir 5 straipsnius ir *Código del Trabajo* (Darbo kodeksas) 285 ir 299 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad Vengrijos darbuotojai šios direktyvos ir su minimaliuoju darbo užmokesčiu susijusių Prancūzijos teisės aktų pažeidimu gali remtis prieš savo Vengrijos darbdavius Vengrijos teismuose inicijuotose bylose?
2. Ar dienpinigiai, skirti per darbuotojo komandiruotę užsienyje patirtoms išlaidoms padengti, laikytini darbo užmokesčio dalimi?
3. Ar pagal Reglamento Nr. 561/2006/EB 10 straipsnį draudžiama darbdavio praktika, kai, sutaupius degalų, proporcingai nuvažiuotam atstumui ir sunaudotų degalų santykiui jis pagal tam tikrą formulę moka kelių transporto priemonių vairuotojams priedą, kuris nėra jų darbo sutartyje nustatyto darbo užmokesčio dalis ir už kurį taip pat nemokami mokesčiai ar socialinio draudimo įmokos, nors toks degalų taupymas skatina transporto priemonių vairuotojus vairuoti taip, kad jie gali kelti pavojų eismo saugai (pvz., leidžiantis nuokalnėmis ilgiausią įmanomą laiką tarpą naudoti laisvosios eigos sistemą)?
4. Ar Direktyva 96/71/EB taikoma tarptautiniam krovinių vežimui, ypač atsižvelgiant į tai, kad Europos Komisija pradėjo procedūrą dėl pažeidimo prieš Prancūziją ir Vokietiją dėl to, kad šios šalys kelių transporto sektoriuje taiko savo teisės aktus, susijusius su minimaliuoju darbo užmokesčiu?
5. Ar tuo atveju, jeigu direktyva neperkelta į nacionalinę teisę, pagal ją privačiam asmeniui kyla tokia pareiga, kad vien ja remiantis galima pagrįstai pareikšti privačiam asmeniui ieškinį privačiam asmeniui pradėdant procesą nacionaliniame teisme?

<...> [nacionalinės proceso teisės aspektas]

Pagrindimas

Reikšmingos faktinės aplinkybės (orig. p. 2)

2016 m. liepos 7 d. **pirmasis ieškovas** su darbdave (atsakove) sudarė neterminuotą darbo sutartį dėl tarptautinių reisų vairuotojo darbo; joje buvo nustatytas trijų mėnesių bandomasis laikotarpis. Jo bazinis darbo užmokestis buvo 129 000 Vengrijos forintų per mėnesį neatskaičius mokesčių; prie jo buvo pridėdama 20 000 Vengrijos forintų suma neatskaičius mokesčių, nustatyta kaip „kiti mokėjimai“, atlyginant už viršvalandžius ir budėjimo dienas. Jo darbo laiko trukmė buvo apskaičiuota taikant referencinį trijų mėnesių, per kuriuos dirbama visą darbo dieną, pagrindą. Darbo užmokestis buvo mokamas ne vėliau kaip mėnesio, einančio po mėnesio, už kurį mokama, dešimtą dieną, prieš tai atskaičius teisės aktuose nustatytus mokesčius, o priedai buvo mokami, jei šiuo tikslu būtina informacija nebuvo prieinama, ne vėliau kaip mėnesio, einančio po paskutinio

referencinį pagrindą sudarančio mėnesio, dvidešimtą dieną. Orientacinis darbo grafikas buvo raštu pateiktas atskirame įmonės informaciniame dokumente, atsižvelgiant į *a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény* (2012 m. Įstatymas Nr. I, kuriuo patvirtinamas Darbo kodeksas), *a közúti közlekedésről szóló 1998. évi I. törvény* (1998 m. Įstatymas Nr. I dėl kelių transporto) ir *az AETR Megállapodás a nemzetközi közúti fuvarozást végző járművek személyzetének munkájáról szóló 2001.évi IX. törvény* (2001 m. Įstatymas Nr. IX dėl Susitarimo dėl kelių transporto priemonių ekipažų, važinėjančių tarptautiniais maršrutais (AETR), darbo) nuostatas.

Be darbo užmokesčio, darbdavė įsipareigojo mokėti tokius priedus [toliau nurodytomis sąlygomis]:

- fiksuotą sumą dirbant viršvalandžius;
- darbdavė, remdamasi darbuotojo vairuotojo kortelės duomenimis, kiekvieną mėnesį apskaičiuoja atliktą naktinį darbą;
- mokėjimas atliekamas ne vėliau kaip mėnesio, einančio po mėnesio, už kurį mokama, dešimtą dieną;
- darbas įprastai paskirstomas pagal iš anksto apibrėžtą pamainų rotaciją:
 - = keturios darbo savaitės *nacionalinėje teritorijoje**;
 - = viena darbo savaitė Vengrijoje;
 - pirmos dvi dienos (pirmadienis ir antradienis) skiriamos poilsiui;
 - trečia ir ketvirta dienos (trečiadienis ir ketvirtadienis) skiriamos budėjimui, kai darbuotojas turi būti pasiekiamas, jei yra iškviečiamas; už jas mokamas fiksuotas priedas.

Minėta darbo sutartis 2016 m. gruodžio 28 d. buvo iš dalies pakeista, bet tik su „kitais užmokesčiais“ susijusi jos dalis. Ankstesnė fiksuota 20 000 Vengrijos forintų per mėnesį suma suskirstyta taip:

- priedas už viršvalandžius (papildomas darbo valandas): 10 000 Vengrijos forintų;
- priedas už laiką, kai darbuotojas turi būti pasiekiamas, jei yra iškviečiamas: 10 000 Vengrijos forintų;
- priedas už pakaitines pamainas: 5 500 Vengrijos forintų;

* Vertėjo pastaba: greičiausiai turima omenyje „keturios darbo savaitės užsienyje“.

- priedas už darbą šventės dieną: 2 500 Vengrijos forintų;
- priedas už darbą Velykų sekmadienį, Sekminių sekmadienį arba šventės dieną, sutampančią su sekmadieniu: 1 000 Vengrijos forintų.

29 000 Vengrijos forintų

2017 m. balandžio 1 d. buvo padarytas kitas darbo sutarties pakeitimas, pagal kurį paliktas toks pats 129 000 Vengrijos forintų dydžio bazinis darbo užmokestis neatskaičius mokesčių, bet nustatyta, kad ieškovui kaip priedas už naktinį darbą priklauso fiksuota 1 500 Vengrijos forintų per mėnesį suma neatskaičius mokesčių. Dėl minimaliojo darbo užmokesčio šalys patvirtino, kad laikomasi reikalavimų, nustatytų siekiant užtikrinti teisę į minimalųjį darbo užmokestį eurai už valandą, remiantis Austrijos Federalinėje Respublikoje galiojančios Austrijos kolektyvinės sektoriaus dalies sutarties dėl krovinių vežimo keliais 18 straipsniu. Austrijos minimalusis darbo užmokestis taikomas:

- kai krovinių pakrovimo arba iškrovimo vieta yra Austrijoje, arba
- kai vežimo operacijos turi būti atliktos Austrijos teritorijoje. Jis netaikomas vežant krovinius tranzitu. **(orig. p. 3)**

Darbdavė taip pat išdavė dokumentą su informacija apie dienpinigius ir jų dydį:

- 34 EUR už kiekvieną buvimo užsienyje dieną, kai ten praleidžiama mažiausiai 8 valandų, skaičiuojant nuo vienos sienos kirtimo iki kitos, kai tarptautiniais maršrutais važiuojantis transporto priemonės vairuotojas, vairuojantis tentu dengtą transporto priemonę, dirba trijų savaitių trukmės arba trumpesnėse pakaitinėse pamainose (ne daugiau kaip 21 dieną).

Tarptautiniais maršrutais važiuojantis transporto priemonės vairuotojas, vežantis birius krovinius (cisternose), gauna 3 EUR daugiau už kiekvieną buvimo užsienyje dieną;

- 38 EUR už kiekvieną buvimo užsienyje dieną, kai ten praleidžiama mažiausiai 8 valandų, skaičiuojant nuo vienos sienos kirtimo iki kitos, kai tarptautiniais maršrutais važiuojantis transporto priemonės vairuotojas, vairuojantis tentu dengtą transporto priemonę, dirba keturių savaitių trukmės pakaitinėse pamainose (ne daugiau kaip 28 dienas).

Tarptautiniais maršrutais važiuojantis transporto priemonės vairuotojas, vežantis birius krovinius (cisternose), gauna 5 EUR daugiau už kiekvieną buvimo užsienyje dieną;

- 42 EUR už kiekvieną buvimo užsienyje dieną, kai ten praleidžiama mažiausiai 8 valandų, skaičiuojant nuo vienos sienos kirtimo iki kitos, kai tarptautiniais

maršrutais važiuojantis transporto priemonės vairuotojas, vairuojantis tentu dengtą transporto priemonę, dirba penkių savaitių trukmės pakaitinėse pamainose (ne daugiau kaip 29 dienas).

Tarptautiniais maršrutais važiuojantis transporto priemonės vairuotojas, vežantis birius krovinius (cisternose), gauna 7 EUR daugiau už kiekvieną buvimo užsienyje dieną;

- 60 EUR už kiekvieną buvimo užsienyje dieną, nepriklausomai nuo pakaitinių pamainų trukmės, kai ten praleidžiama mažiausiai 8 valandų, skaičiuojant nuo vienos sienos kirtimo iki kitos, už kiekvieną darbo dieną, einančią iškart prieš dieną, už kurią mokami važiavimo nacionalinėje teritorijoje dienpinigiai, arba iškart po jos.

Tarptautiniais maršrutais važiuojantis kelio transporto priemonės vairuotojas gauna dienpinigius už važiavimą nacionaline teritorija, skirtus šioje teritorijoje patirtoms išlaidoms padengti; jie iš viso sudaro 3 000 Vengrijos forintų per dieną už ne mažiau kaip 6 darbo valandas. Už vieną darbo dieną jam priklauso tik vieno tipo dienpinigiai, nepaisant to, ar mokami dienpinigiai už važiavimą nacionalinėje teritorijoje, ar dienpinigiai už buvimą užsienyje.

2015 m. birželio 12 d. su darbdave (atsakove) darbo sutartį sudarė **antrasis ieškovas**. Šie darbo santykiai buvo nutraukti 2017 m. balandžio 3 d. Šios darbo sutarties turinys yra visiškai toks pats, kaip ir pirmojo ieškovo sutarties.

2017 m. liepos 26 d. antrasis ieškovas su darbdave (atsakove) iš naujo užmezgė darbo santykius, kurie darbdavės reikalavimu per bandomąjį laikotarpį buvo nutraukti 2017 m. rugsėjo 20 d. Šios darbo sutarties turinys visiškai toks pats, kaip pirmojo ieškovo darbo sutarties, iš dalies pakeistos 2016 m. gruodžio 28 d. Antrasis ieškovas taip pat gavo dokumentą „Darbdavės informacija“, kuriame nurodytos dienpinigių sumos.

2016 m. rugpjūčio 26 d. su darbdave (atsakove) darbo sutartį sudarė **trečiasis ieškovas**. Ši darbo sutartis buvo pakeista 2017 m. gruodžio 28 d. ir vėliau 2017 m. balandžio 1 d. Su trečiuoju ieškovu sudarytos darbo sutarties ir jos pakeitimų turinys buvo visiškai toks pats, kaip pirmojo ieškovo darbo sutarties ir jos pakeitimų. Trečiajam ieškovui taip pat buvo įteiktas dokumentas „Darbdavės informacija“, kuriame nurodytos dienpinigių sumos. Visų trijų ieškovų darbo sutartyse buvo įtvirtintos tokios nuostatos dėl darbo vykdymo vietų:

„Dėl darbdavės buveinės (įstaigos) pažymėtina, kad darbuotojas savo darbą atlieka vykdydamas iš šios buveinės gaunamus nurodymus ar įsakymus ir pavedimus dėl vežimo operacijų, bet darbuotojo faktinio paslaugų teikimo vieta yra Vengrija ir užsienio valstybės, priklausomai nuo vietos, kur turi būti įvykdytos vežimo operacijos, ir kur yra pakrovimo bei iškrovimo vietos, taip pat yra klientų, su kuriais darbdavė yra užmezgusi sutartinius santykius, buveinė, įstaiga ar filialas. Taigi, šia sutartimi darbuotojas patvirtina, kad buvo informuotas apie tai, jog, atsižvelgiant į jo darbo pobūdį, įprastai darbą ir su darbo pareigomis

susijusias funkcijas (**orig. p. 4**) jis vykdyt už [darbdavės] buveinės (įstaigos) ribų, vietose, kurios priklausys nuo konkrečių vežimo operacijų ir kurios dažniausiai bus užsienyje“.

Pagal darbo sutarties III/7 punktą, „be vežimo tarptautiniais maršrutais, darbuotojo darbo pareigos apima ir krovinių vežimą nacionalinėje teritorijoje. Todėl darbuotojas įsipareigoja vykdyti paslaugoms teikti būtiną bet kokio tipo vežimą (regioniniais, nacionaliniais ar tarptautiniais maršrutais) turima tinkama transporto priemone.“

Iš tiesų ieškovai dirba (arba dirbo) savo darbą mikroautobusu keliaudami į Prancūziją. Dėl taikomų su kabotažu susijusių taisyklių jie dažnai kirsdavo sienas.

Prieš kiekvieną komandiruotę užsienyje atsakovė transporto priemonių vairuotojams įteikia Vengrijos notaro patvirtintą deklaraciją ir Prancūzijos darbo ministro nustatytą *Attestation de détachement* (komandiravimo pažymą), kuriose nurodyta, kad darbuotojų darbo užmokestis yra 10,40 EUR už valandą. Prancūzijos valdžios institucijos tai reguliariai tikrina ir pripažįsta kaip įrodymą, kad į užsienį komandiruoti Vengrijos darbuotojai gauna sektoriaus minimalųjį darbo užmokestį už laikotarpį, kuriuo dirba Prancūzijoje.

Darbuotojai ieškovai pareiškė ieškinį atsakovei ir tvirtina, kad jų darbo užmokestis Prancūzijoje dirbtu laikotarpiu nesiekia Prancūzijos minimaliojo darbo užmokesčio. Darbo sutartyje nustatytas darbuotojų bazinis darbo užmokestis, įskaitant priedus, 2016 m. buvo maždaug 3 EUR, o 2018 m. – maždaug 3,50 EUR (priklausomai nuo euro valiutos kurso). Atsakovė savo darbuotojams moka dienpinigius, skirtus dirbant užsienyje patirtoms išlaidoms padengti.

Kelių transporto priemonių vairuotojams ji taip pat moka priedą už sutaupytus degalus, kaip tai suprantama pagal jų darbo sutarčių 3 punktą, kuriame nustatyta, kad „sunaudojus mažiau nei įprastai [degalų] darbuotojui mokama sutaupytus degalus atitinkanti suma, remiantis darbdavės kriterijais“.

Ieškovai teigia, kad Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB skirta įmonėms, t. y. [šios direktyvos taikymo *ratione personae* sritis] taip pat apima įmonę atsakovę. Ieškovai taip pat teigia, kad dienpinigiai nėra darbo užmokesčio dalis, kaip ir sumos, gautos už sutaupytus degalus.

Savo atsiliepime į ieškinį atsakovė prašo atmesti ieškinį, nes mano, kad direktyvos, kaip Sąjungos teisės aktai, yra skirtos valstybėms narėms, todėl būtent joms tiesiogiai kyla pareiga (priimti teisės aktus), o ne įmonėms. Iš esmės atsakovė taip pat teigia, kad Vengrijos darbuotojas negali Vengrijos teisme pradėti su darbo teise susijusios bylos dėl Prancūzijos teisės aktų pažeidimo, nes darbuotojo ir darbdavės sudarytoje sutartyje nėra jokios nuorodos į Prancūzijos minimalųjį darbo užmokestį. Pasak atsakovės, nuoroda į 10,40 EUR valandinį darbo užmokestį pateikiama tik dokumentuose, kuriuos ieškovai turi su savimi turėti keliaudami, ir naudotina kaip informacija Prancūzijos valdžios institucijoms. Jeigu ieškovai mano, kad šiuo klausimu turi pretenzijų, jie gali kreiptis tik į

Prancūzijos valdžios institucijas. Dėl dienpinigių atsakovė tvirtino, kad siekiant nustatyti darbo užmokestį į tam tikrus dienpinigius galima atsižvelgti, o į kitus – ne. Be to, premija, mokama pagal specialią darbdavės nuostatą, nėra darbo užmokesčio dalis.

Sąjungos teisės aktai

1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje

1 straipsnis (orig. p. 5)

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma valstybėje narėje įsisteigusioms įmonėms, kurios pagal tarpvalstybinio paslaugų teikimo sistemą komandiruoja darbuotojus į kitos valstybės narės teritoriją pagal šio straipsnio 3 dalį.

<...>

3. Ši direktyva taikoma tada, kai šio straipsnio 1 dalyje paminėtos įmonės imasi vienos iš šių tarpvalstybinių priemonių:

- a) savo sąskaita komandiruoja darbuotojus į kitos valstybės narės teritoriją ir duoda jiems nurodymus, vadovaudamosi sutartimi, sudaryta tarp darbuotojus komandiruojančios įmonės ir toje valstybėje narėje veikiančios šalies, kuriai bus teikiamos paslaugos, su sąlyga, kad komandiruotės metu komandiruojančioji įmonė ir darbuotojas saistomi darbo santykiais; arba
- b) komandiruoja darbuotojus į įstaigą arba grupės valdomą įmonę kitos valstybės narės teritorijoje, su sąlyga, kad komandiruotės metu komandiruojančioji įmonė ir darbuotojas saistomi darbo santykiais; arba <...>

2 straipsnis

Apibrėžimas

1. Šioje direktyvoje „komandiruotasis darbuotojas“ – tai darbuotojas, kuris ribotą laiką dirba kitos valstybės narės nei tos, kurioje jis paprastai dirba, teritorijoje.

2. Šioje direktyvoje darbuotojo apibrėžimas yra nustatomas pagal valstybės narės, į kurios teritoriją darbuotojas yra komandiruotas, teisę.

3 straipsnis

Darbo sutarties sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nepriklausomai nuo to, kokia teisė yra taikoma darbo santykiams, 1 straipsnio 1 dalyje paminėtos įmonės garantuoja ji jų teritoriją komandiruotiems darbuotojams darbo sutarties sąlygas dėl toliau nurodytų dalykų, kuriuos toje valstybėje narėje, kurioje darbas yra atliekamas, reglamentuoja:

- įstatymai ir kiti teisės aktai ir (arba)
 - kolektyvinės sutartys ar arbitražo sprendimai, kurie buvo paskelbti visuotinai taikytinai, kaip numatyta šio straipsnio 8 dalyje, jeigu jie yra susiję su priede išvardyta veikla:
- a) dėl maksimalaus darbo ir minimalaus poilsio laiko;
 - b) dėl minimalių mokamų metinių atostogų trukmės;
 - c) dėl minimalių užmokesčio normų, įskaitant viršvalandžių apmokėjimo normas; šis punktas netaikomas papildomo pensinio draudimo sistemoms;

<...>

Šioje direktyvoje šio straipsnio 1 dalies c punkte paminėtų minimalių užmokesčio normų sąvoką apibrėžia valstybės narės, į kurios teritoriją darbuotojas yra komandiruojamas, nacionalinės teisės aktai ir (arba) praktika.

<...>

3. 1 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais valstybės narės, pasikonsultavusios su darbdaviais ir darbuotojais bei laikydamosi savo tradicijų ir praktikos, gali nuspręsti netaikyti šio straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos c punkto, jei komandiruotės trukmė neviršija vieno mėnesio.

4. Laikydamosi nacionalinių įstatymų ir (arba) praktikos, šio straipsnio 8 dalyje apibrėžtomis kolektyvinėmis sutartimis, reglamentuojančiomis vieną ar kelis veiklos sektorius, valstybės narės gali numatyti galimybę 1 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais netaikyti šio straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos c punkto ir valstybės narės sprendimo, priimto pagal šio straipsnio 3 dalį, (**orig. p. 6**) jei komandiruotės trukmė neviršija vieno mėnesio.

<...>

6. Komandiruotės trukmė apskaičiuojama imant vienerių metų pamatinį laikotarpį nuo komandiruotės pradžios.

<...>

7. <...> Komandiruoatpinigiai laikomi minimalaus darbo užmokesčio dalimi, nebent jie yra mokami kompensuojant su komandiruote susijusias faktiškąsias kelionės, buto ir maisto išlaidas.

8. „Kolektyvinės sutartys arba arbitražo sprendimai, kurie buvo paskelbti visuotinai taikytinai“ – tai kolektyvinės sutartys arba arbitražo sprendimai, kurių privalo laikytis visos tam tikros profesijos ar pramonės šakos įmonės konkrečioje geografinėje zonoje.

Jei nėra sistemos, pagal kurią kolektyvinės sutartys arba arbitražo sprendimai skelbiami visuotinai taikytinai, kaip apibrėžta pirmojoje pastraipoje, valstybės narės gali nuspręsti remtis:

- kolektyvinėmis sutartimis arba arbitražo sprendimais, kurie yra taikomi bendrai visoms panašioms tam tikros profesijos ar pramonės šakos įmonėms konkrečioje geografinėje zonoje, ir (arba)
- darbdavių ir darbuotojų tipiškiausių organizacijų nacionaliniu lygiu pasirašytomis kolektyvinėmis sutartimis, kurios yra taikomos visoje nacionalinėje teritorijoje,

su sąlyga, kad 1 straipsnio 1 dalyje paminėtoms įmonėms šios sutartys ir sprendimai užtikrina vienodų sąlygų taikymą sprendžiant šio straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje išvardytus klausimus tarp minėtųjų įmonių ir kitų šioje pastraipoje paminėtų įmonių, kurių padėtis yra vienoda.

Tariama, kad vienodos sąlygos, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, yra taikomos tada, kai nacionalinėms įmonėms, kurių padėtis yra vienoda:

- konkrečioje vietoje arba tam tikrame sektoriuje taikomi tokie patys su šio straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje išvardytais dalykais susiję įpareigojimai, kokie yra taikomi darbuotojus komandiruojančioms įmonėms, ir
- jos privalo vykdyti šiuos vienodą galią turinčius įpareigojimus.

4 straipsnis

Bendradarbiavimas teikiant informaciją

<...>

3. Visos valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad informacija apie 3 straipsnyje nurodytas darbo sutarties sąlygas būtų prieinama.

<...>

5 straipsnis

Priemonės

Jei nesilaikoma šios direktyvos nuostatų, valstybės narės imasi reikiamų priemonių.

Jos visų pirma užtikrina, kad darbuotojai ir (arba) jų atstovai galėtų pasinaudoti atitinkamomis procedūromis, kad būtų galima užtikrinti šia direktyva nustatytų pareigų vykdymą.

6 straipsnis

Jurisdikcija

Siekiant užtikrinti, kad būtų vykdoma 3 straipsnyje garantuota teisė į darbo sutarties sąlygas, gali būti pradėtos teisminės procedūros toje valstybėje narėje, į kurios teritoriją darbuotojas yra arba buvo komandiruotas, nepažeidžiant, kur taikoma, galiojančių tarptautinių susitarimų dėl jurisdikcijos pradėti procedūras kitoje valstybėje. (**orig. p. 7**)

7 straipsnis

Įgyvendinimas

<...>

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (tekstas svarbus EEE)

III SKYRIUS

Transporto ūkio subjektų atsakomybė

10 straipsnis

1. Transporto ūkio subjektas nemoka samdomiems arba jai perduotiems vairuotojams jokių mokėjimų, netgi premijų ar priedų prie atlyginimo už nuvažiuotą atstumą ir (arba) vežamų krovinių kiekį, jei šių mokėjimų pobūdis kelia grėsmę saugiam eismui keliuose ir (arba) skatina pažeisti šį reglamentą.

<...>

Svarbios nacionalinės teisės nuostatos*A Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény***(2012 m. Įstatymas Nr. I, kuriuo patvirtinamas Darbo kodeksas)****285 straipsnis**

1. Darbuotojai ir darbdaviai gali teismuose inicijuoti bylas dėl darbo santykių arba šio įstatymo, o įmonės profesinės sąjungos ir komitetai gali teismuose inicijuoti bylas dėl šio įstatymo, kolektyvinės sutarties arba susitarimo su įmone.

<...>

4. Pagal 295 straipsnio nuostatas darbuotojai taip pat gali Vengrijos teismuose inicijuoti bylas dėl Vengrijoje dirbto laiko.

295 straipsnis

1. Jei remdamasis susitarimu su trečiuoju asmeniu užsienio darbdavys su darbuotoju sudaro sutartį Vengrijos teritorijoje, nustatydamas darbo santykius, kuriems pagal šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalį įstatymas netaikytinas, nepažeidžiant 4 dalies nuostatų šiems santykiams taikomi Vengrijos teisės aktai ir tiems darbo santykiams taikytinos kolektyvinės sutarties nuostatos, kiek tai susiję su:

- a) maksimaliu darbo arba minimaliu poilsio laiku;
- b) minimalia mokamų metinių atostogų trukme;
- c) minimaliojo darbo užmokesčio suma;
- d) 214–222 straipsniuose nustatytais sąlygomis dėl laikinojo įdarbinimo įmonių;
- e) sąlygomis dėl saugos darbe;
- f) įdarbinimo sąlygomis ir nėščių bei mažamečius vaikus auginančių moterų, taip pat jaunų darbuotojų užimtumu;
- g) įsipareigojimais, susijusiais su vienodu požiūriu.

3 straipsnis

2. Nebent nustatyta kitaip, šis įstatymais taikomas, kai darbuotojas savo darbą įprastai atlieka Vengrijoje.

299 straipsnis

Šio įstatymo tikslas – į nacionalinę teisę perkelti šiuos Europos Sąjungos aktus:
(orig. p. 8)

<...>

f) 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad siekiant išspręsti šį ginčą, reikalinga, kad būtų išaiškinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 561/2006, taigi ir šiomis aplinkybėmis palygintos šių teisės aktų ir nacionalinės teisės aktų nuostatos.

Šis teismas mano, kad, atsižvelgiant į Prancūzijos valdžios institucijų vykdomą Vengrijos notaro patvirtintos deklaracijos ir Prancūzijos darbo ministro nustatytos *Attestation de détachement* sisteminę patikrą, darytina išvada, kad Vengrijos darbdavys turėtų užtikrinti Prancūzijos minimalųjį darbo užmokestį už darbą, atliktą per komandiruotę Prancūzijoje, ir kad jam to nepadarius Vengrijos teismuose gali būti inicijuota byla darbo teisės srityje.

<...> [su nacionaliniu procesu susijusi informacija] <...>

Diula, 2019 m. gegužės 20 d.

<...>

[parašas]

<...> [techninės pastabos]